

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αγαπητοί Συνάδελφοι να ευχαριστήσω για την υπομονή όσων έδειξαν με την παραμονή τους ότι ενδιαφέρονται πραγματικά γι αυτό το οποίο ζούμε κι αν μπορούμε να το αλλάξουμε όσον αφορά το ιατρικό κομμάτι. Ήταν μία συνάντηση πολυάριθμη για τα ιατρικά δεδομένα και αν θέλετε έγινε σε μία στιγμή που αρχίζουν τα μπιλιετάκια να έρχονται.

Είναι κανείς ευχαριστημένος από την αυτοδιαχείριση των ευθυνών του καθενός μας ξεχωριστά; Θα έλεγα ότι συγκριτικά με κάποιες άλλες συγκεντρώσεις είναι μία καλή συγκέντρωση, συγκριτικά όμως με αυτό που πρόκειται να γίνει και με τους χιλιάδες ιατρούς που τους αφορά θεωρώ ότι ήταν μία συγκέντρωση η οποία δείχνει ότι καλά είναι και ο λεονταρισμός, αλλά τελικά ξέρετε ότι τα λιοντάρια όταν τα βάζουν στο κλειδί του πετάς και το κρέας και ηρεμεί.

Δυστυχώς για όλους μας δεν είμαστε νομοθέτες και πολύ περισσότερο δεν είμαστε εκείνοι οι οποίοι ευθύνονται για την κατάντια όχι μόνο της χώρας αλλά και της υγείας. Μπορεί να πει κάποιος ότι ασχημόνησαν οι γιατροί έναντι των Ασφαλιστικών Ταμείων με τα γνωστά θέματα, όμως τους κανόνες πάντα τους έβαζε η νομοθετική εξουσία, η εκάστοτε. Η οποία εκάστοτε νομοθετική εξουσία ήταν εκείνη που δεκαετίες δεν είχε βάλει ακόμα και την ηλεκτρονική συνταγογράφηση, για ποιο λόγο; Όχι βεβαίως για να ωφελήσουν τους γιατρούς αλλά για να έχει 5,8 δις το φάρμακο και μάλλον εκείνοι οι οποίοι δεν νομοθετούσαν ήταν ωφελούμενοι για να μιλήσουμε με το λόγο της αλήθειας.

Ερχόμαστε εδώ και κύριε Ρωμανιά το ξέρετε καλά, όταν ήταν ο ασφαλιστικός φορέας του υγειονομικού κλάδου ένας προς έξι, δηλαδή, ένας συνταξιοδοτούμενος και έξι εν ενεργεία, ήταν θεωρητικά ο πιο υγιής ασφαλιστικός φορέας, έτσι δεν είναι;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Απολύτως έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το 2,5 προς 1 ήταν υποφερτό και υγιεινό, το 1 προς 6 ήταν υπέρβαση. Θα σας θυμίσω όμως ότι μία με το χρηματιστήριο στην αρχή της 10ετίας του 2000 που κάποιοι είχαν βάλει τα αποθεματικά σε μετοχές, οι οποίες το περίεργο όλων γιατί το είχα εξετάσει τότε, αυτοί οι οποίοι διοικούσαν τα Ταμεία ή τα Υπουργεία εάν τους έλεγχε κανείς το πόθεν αίσχες είχαν κερδίσει από το χρηματιστήριο. Όταν όμως έκαναν διαχείριση των ασφαλιστικών φορέων έχασαν τα Ασφαλιστικά Ταμεία. Ήταν οι ίδιοι άνθρωποι που διαχειρίστηκαν το χρήμα το οποίο το ένα ήταν για τους Έλληνες και το άλλο ήταν γι αυτούς.

Δεύτερο. Θα σας θυμίσω ότι τότε με το psi με όλα εκείνα τα οποία έγιναν, τα κατάπτυστα και βεβαίως ομοφώνως ο ιατρικός χώρος τα είχε εντοπίσει και τα είχε καταδικάσει, έγιναν βεβαίως σιωπή εν τη ερήμω όλα τα υπόλοιπα. Ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα να δούμε τι; Να δούμε τη βυθισμένη χώρα με τα

βυθισμένα Ασφαλιστικά Ταμεία και ερχόμαστε ως Επιστημονικοί Κλάδοι πρωτίστως και το εντοπίζουμε στις αρχές του 2016 τι πρόκειται να γίνει. Όχι, του '17, του '16. Και μάλιστα ήμασταν από τους πρώτους μαζί με άλλους, τους δικηγόρους, το ΤΕΕ που κάναμε συσκέψεις και μάλιστα είχε ξεκινήσει ο Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών κατόπιν και ο Πανελλήνιος μπήκε και θεωρήσαμε ότι ήταν πολύ καλό όλοι να ενώσουμε όλες τις δυνάμεις και όταν γινόντουσαν οι μεγάλες πορείες οι οποίες ήταν στην πόρτα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, δεν σας κρύβω από την προσωπική μου εμφάνιση και 4-5 ανθρώπων ντρεπόμαστε πραγματικά στους χιλιάδες δικηγόρους που κρατούσαμε ένα πανό, γιατί κανείς δεν ήθελε να καταλάβει τι σήμαιναν τότε τα νομοσχέδια τα οποία θα ψηφίζοντουσαν.

Παρά το ότι ήμασταν 20 νοματάρηδες κάναμε κατάληψη, ειπώθηκε και το πρωί από τον κ. Νησιώτη, στα γραφεία του Κατρούγκαλου, του Γενικού Γραμματέα, του Υπουργού, όλων και βεβαίως οι υποσχέσεις οι οποίες ακούστηκαν το πρωί.

Ερχόμαστε, λοιπόν, στο σήμερα που έχουν ψηφιστεί οι νόμοι, που ήδη στο Δικηγορικό Σύλλογο που εκεί είναι 25.000 οι 9.000 δικηγόροι, γιατί μιλούσα και χτες με τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου, οι 9.000 δικηγόροι σήμερα που μιλάμε της Αθήνας δεν έχουν καμία εργασιακή ύλη. Δεν κάνουν ούτε μία παράσταση και αυτό σημαίνει ότι είναι όλοι ανασφάλιστοι. Στο ΤΕΕ με τον κ. Στασινό τον Πρόεδρο θα σας πω ότι στους 100.000 μηχανικούς οι 25.000 είναι ανασφάλιστοι. Τα λέγαμε τότε; Βεβαίως. Τα άκουσε κανένα κόμμα; Όχι. Μπορεί να ειπώθηκε από κάποια κόμματα για να μην θεωρηθεί ότι προσπαθώ να καλύψω ή να μειώσω κάποιες προσπάθειες, αλλά δεν ήταν οργανωμένη διαδικασία. Άφησαν το θέμα των επιστημόνων και κυρίως του επιχειρείν να πέσει κάτω και να γίνει θρύψαλα. Αυτή είναι η μεγάλη αλήθεια. Υπάρχει καμία δύναμη σήμερα πέραν το να ερχόμαστε εδώ και συγνώμη, δεν θέλω να προσβάλω κανέναν και βάζω και τον εαυτό μου, να ξεχαρμανιάσουμε και να πούμε: «Είδες τι ωραία που τα είπα; Με χειροκρότησε και κάποιος εκεί» και μετά να πας στο ιατρείο και να το κλειδώσεις.

Υπάρχει καμία δύναμη η οποία θα μπορούσε να ανατάξει όλη αυτή τη διαχρονική πορεία η οποία δεν είναι ενός μήνα, δεν είναι μιας μέρας, είναι ενός έτους και τα αποτελέσματα αυτών των διαδικασιών απλώς τώρα τα ζούμε. Μάλλον δεν τα έχουμε ζήσει ακόμα γιατί τώρα έρχονται τα μπιλιετάκια και τώρα θα χρειαστεί να το ζήσουμε.

Ξέρετε ποιο είναι το πρόβλημα κατά την άποψή μου, που έχουμε και σαν επιστήμονες και σαν κλάδος ιατρών; Είναι ότι δεν έχουμε καταλάβει ποιος είναι ο εχθρός μας και επειδή πράγματι υπάρχουν στίγματα και μέσα στο δικό μας χώρο ανομοιογένειας μεταξύ των μεγαλογιατρών ή κάποιων οι οποίοι

μπορεί να είναι και απατεωνίσκοι μέγιστου είδους, ελάχιστοι μεν, θεωρούμε ότι είναι μέσα στο σπίτι ο εχθρός μας είτε για μικροκομματικούς λόγους, είτε για μικροπαραταξιακούς λόγους, είτε γιατί να γκρεμίσουμε αυτουνού την καρέκλα, να πάω εγώ και δεν πάει να καεί το πελεκούδι. Και δεν βλέπουμε ότι ο μεγάλος εχθρός είναι εκείνος ο οποίος είναι έξω από το σπίτι μας διότι δεν είναι μέγιστο αυτό το οποίο ζούμε μέσα στο σπίτι, είναι εκείνων που νομοθετούν για μας χωρίς εμάς.

Μάλιστα αυτοί που νομοθετούν είναι εκείνοι φρόντισαν εκτός από τη νομοθετική τους ιδιότητα να είναι και εκτελεστική ιδιότητα και βεβαίως να μην έχουν μειώσει ούτε ένα ευρώ, το είπα και το πρωί, ούτε ένα ευρώ το δικό τους εισόδημα. Και όχι μόνο να μην το έχουν μειώσει, θα σας πω ότι υπήρξαν και εισοδήματα μέσα στην κυβερνοχώρα που υπήρξε και αύξηση μισθού. Ξέρετε ότι είμαστε η μόνη χώρα που εν ώρα κρίσεως αύξησε μισθό όχι αιρετού, δοτού. Οι γενικοί γραμματείς από 2.450 που έπαιρναν, παίρνουν 4.700 κύριοι. Είναι ντροπή αυτοί οι κύριοι οι οποίοι έχουν αγκιστρωθεί μέσα στις καρέκλες τους και βεβαίως μέσα από νομοθετήματα και τροπολογίες της νύχτας να έχουν βάλει και δεκάδες ανθρώπους συμβούλους που τους αύξησαν και σε αυτούς τους μισθούς τους από 1.050 σε 1.850. Είναι οι δεκάδες εκατοντάδες σύμβουλοι των Γενικών και των Ειδικών Γραμματέων κι αυτό δεν είναι λαϊκισμός, είναι ο τρόπος με τον οποίο εκείνοι οι οποίοι έχουν κατοχυρώσει τη δική τους ύπαρξη, συγχρόνως αποφασίζουν και για τις δικές μας τύχες.

Σε αυτή τη γνώση υπάρχει κάτι που μπορούμε να κάνουμε εμείς; Υπάρχει κάτι που μπορεί να ανατάξει ή να δημιουργήσει τη ζωή μέσα από την απινίδωση η οποία είναι απαραίτητη να συμβεί; Θέλω να πω ότι καταρχήν πρέπει να βγάλουμε την μέχρι τώρα παθογένεια τη δική μας, να καταλάβουμε ότι δεν προσπαθεί κανένας για μας χωρίς την ύπαρξη τη δική μας. Δεν μπορεί να γίνει αυτό, είναι μεγάλο το εγχείρημα, αυτό το εγχείρημα πρωτίστως θέλει ενότητα και φυσική παρουσία όπου χρειαστεί, όσο χρειαστεί. Δηλαδή, δεν μπορεί να λέει κάποιος: «Άσε τους χαζούς, τους 300, τους 500 να πάνε και θα μάθουμε εμείς από τα δελτία από κανένα σημείωμα, θα δούμε τι θα γίνει...» δεν γίνεται έτσι, κύριε. Πρέπει να είσαι εκεί για να παλέψεις μαζί με το σύνολο αυτών που θα ζήσουμε. Και αν το έχεις καταλάβει είσαι χαζός και δεν έχεις έρθει αλλά αν δεν το έχεις καταλάβει δεν έδωσε τη δυνατότητα στον εαυτό σου να ανοίξεις τα αυτιά σου και να το καταλάβεις. Είτε το ένα, είτε το άλλο δεν είναι ώριμο στην παρούσα φάση κανείς να το αντιμετωπίσει λογικά.

Υπό αυτήν την έννοια εμείς σαν Ιατρικός Σύλλογος γνωρίζοντας οι περισσότεροι και οφείλω να πω ότι το Διοικητικό Συμβούλιο ανεξάρτητα ποια είναι η αφετηρία του καθενός, έχει μία ιδιαίτερη ωριμότητα αυτήν την

περίοδο. Ωριμότητα η οποία προέκυψε μέσα από την κοινή στόχευση στο παρά πέντε και τώρα στο και δέκα.

Υπό αυτήν την έννοια εμείς θεωρήσαμε ότι πάνω απ' όλα θα πρέπει να συμμετέχουμε με όλους τους επιστημονικούς φορείς και το κάναμε. Πρέπει να δυναμώσουμε τη διεκδικητική μας δυνατότητα βάση του Συντάγματος σε όποιες δικαστικές, νομικές διεκδικήσεις. Θα σας έλεγα ότι ο Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών γιατί δεν θέλω να μιλήσω για κανέναν άλλον φορέα, έχει καταφέρει με δεκάδες παρεμβάσεις του κατά καιρούς και με τον Σωτήρη και εμείς στο Συμβούλιο της Επικρατείας αθόρυβα αλλά πολύ μελετημένα να έχουμε κερδίσει τότε για τη δραστική ουσία, να έχουμε κερδίσει διαδικασίες που αφορούν καταστάσεις οι οποίες ήταν αδιανόητες. Όπως και τώρα μέσα από ένα πολύ σημαντικό επιτελείο νομικής επιστήμης κατατέθηκε όχι πρόχειρα, θα έλεγα πολύ συντεταγμένα, ένα πάρα πολύ καλό νομικό κείμενο και βέβαια μία ένσταση του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών, ώστε να μπορούμε σήμερα να έχουμε καλές πιθανότητες κύριε Ρωμανιά και το ξέρετε, να μπορέσει αυτό να κρατηθεί στη δυνατότητα της δίκαιης δικαστικής απόφασης.

Επίσης, θεωρήσαμε ότι πρέπει τα κόμματα, τα συστημικά κόμματα να μας πουν εγγράφως, σε μία διαδικασία που κλείνουν ιατρεία, μεταναστεύουν οι συνάδελφοι, αρχίζουμε πλέον να φυλλορροούν τον επιστημονικό μας χώρο, να μας πουν εγγράφως μέσα από τις επιστολές τις οποίες έχουμε στείλει τις προηγούμενες μέρες, να μας πουν εγγράφως εάν πιστεύουν ανεξάρτητα αν ψήφισαν κάποιοι ή όχι, για να μπορέσει κανείς να ξέρει το τι θα λάβει από εμάς όταν χρειάζεται και εφόσον τα δημοσιοποιήσουμε. Φτάνει αυτό;

Ακούστηκαν απόψεις οι οποίες σε κάθε περίπτωση η κάθε μία έχει και μία λογική αλλά έχει και μία ατέλεια. Έχει μία ατέλεια που θα πρέπει κανείς να τη ζυγίσει βάση των δικών του πιστεύω αλλά πολύ περισσότερο να μπορέσει να τη ζυγίσει βάση της συνέχισης της επιστημονικής του δυνατότητας. Ακούστηκε και μάλιστα εμείς το υπερψηφίσαμε στο Διοικητικό Συμβούλιο διότι ξέρετε και τότε στο Υπουργείο Υγείας που κάναμε δέκα μέρες κατάληψη, δεν έχει ξαναγίνει νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, ανεξάρτητα ότι μπήκαν κι άλλοι μετά και όλοι αυτοί κ. Ρηγάκη να κάθονται 12 ημέρες και δεν θέλω να αφαιρέσω κανενός διότι ήταν μία συνολική προσπάθεια, όπου εκεί δώσαμε μία ηχηρή απάντηση στην τότε ηγεσία του Υπουργείου Υγείας του κ. Λοβέρδου, όπου καθυστερήσαμε τις εξελίξεις μεν αλλά δεν καταφέραμε στον απόλυτο βαθμό να τη σταματήσουμε, αυτό είναι αλήθεια. Όμως ήταν μία στιγμή ανάτασης τουλάχιστον του σεβασμού της επιστήμης μας κι εγώ να πω ότι πράγματι ο επιστήμονας είναι να ασχοληθεί με την επιστήμη του, ο επιστήμονας είναι να ασχοληθεί με τον ασθενή του κι αν μπορεί να βάλει και μία επιστημονική γνώση αλλά αυτό συμβαίνει όταν υπάρχουν τα αυτονόητα.

Εδώ δυστυχώς το αυτονόητο είναι αν μπορείς να ασκήσεις την επιστήμη σου κι αν μπορείς μέσα από την επιστήμη σου να ζήσεις, άρα, πρέπει να κάνεις δυο βήματα πίσω και όποιοι λένε ότι «εγώ είμαι επιστήμονας» θα καταλάβει όπως ο ειδικευόμενος που ήμασταν πολλοί ειδικευόμενοι και παλεύαμε ότι κάποια στιγμή ο ειδικευόμενος όταν τελείωνε η σύμβασή του ήταν σαν να κλείνεις το κουμπί και έπαυες πλέον να υπάρχουν πουθενά, ακριβώς ένα σκοτάδι. Ακριβώς αυτό το πράγμα ερχόμαστε σήμερα να αντιμετωπίσουμε στον ελεύθερο επαγγελματία του ιατρού πλέον, του μικρού ιατρού της γειτονιάς είτε του εργαστηρίου.

Εδώ, λοιπόν, βλέπουμε ότι αυτή η ωριμότητα δεν υπάρχει ακόμα γιατί πρέπει να κάνουμε και την αυτοκριτική μας ότι σε λίγο θα κλείσει, αυτός που θα κλείσει είναι σαν το φυματικό που πάθαιναν όλοι φυματίωση και έλεγα: «Εγώ δεν θα πάθω ...» νόμιζε ότι θα τη γλιτώσει, ότι κάτι θα γίνει, ένα μαγικό, θα κλείσουν τα διπλανά κι εγώ θα υπάρχω, έτσι νομίζει ή ότι θα πάω σε ένα μεγάλο Διαγνωστικό Κέντρο και θα με πάρουν. Δεν ξέρει ότι στην αγορά ισχύει ο θάνατός σου η ζωή μου αλλά και συγχρόνως όπου υπάρχει προσφορά μεγαλύτερη από τη ζήτηση αρχίζει η υπεραξία να φεύγει και όχι μόνο και θα παίρνει ένα 500άρι 8ωρου.

Θεωρώ ότι η υπέρβαση αυτή τη στιγμή ίσως μπορεί να είναι χρήσιμη. Δηλαδή, φανταζόσαστε εσείς σαν επιστήμονες θα κάναμε κατάληψη του Υπουργείου; Εγώ δεν θα το φανταζόμουν στη ζωή μου, μπορεί να το κάναμε φοιτητές. Θεωρεί κανείς επιστήμονας να πάει να καταλάβει το ίδιο το Υπουργείο; Ήταν μία υπέρβαση.

Θεωρώ ότι το πολύ νομοταγές το οποίο θα το κάνουμε, ίσως θέλει και λίγο διάνθιση υπέρβασης, αλλά αυτή η υπέρβαση μπορεί να γίνει μόνο με έναν όριο, τη συλλογικότητα. Είμαστε έτοιμοι να κάνουμε υπέρβαση; Είμαστε, αλλά εάν δεν υπάρχει συλλογικότητα είναι αυτοκτονία αυτών που θα υπερβούν. Γιατί το λέω; Είναι πολύ απλό το παντοδύναμο κράτος όταν θα είναι συλλογικό δεν θα μπορεί να σε αντιμετωπίσει, εάν είναι όμως των 100 ή των 200 και των 500 είσαι εύκολη στόχευση και μάλιστα στόχευση απαξίωσης. Μία στόχευση που θα σας τσακίσει, μία στόχευση η οποία θα σε γελοιοποιήσει.

Και βεβαίως επειδή πέραν των δικαστικών αρχών υπάρχουν και των διαφόρων τα από πάνω και από κάτω, πολύ εύκολα θα πουν: «Κοιτάξτε, οι μεγαλογιατροί δεν πληρώνουν για να μείνει ο συνταξιούχος χωρίς φαγητό ...» και όλα αυτά τα οποία γνωρίζουμε.

Άρα, λοιπόν, θεωρώ ότι πέραν των σοβαρών νομικών προσπαθειών τους οποίους κάνουμε και περιμένουμε και τα κόμματα και θα αναδείξουμε τις δικές τους προτάσεις, θα πω ότι πρέπει το επόμενο διάστημα μέσα στο Φεβρουάριο να γίνουν κινήσεις συσπείρωσης όλων των Ιατρικών Συλλόγων καταρχήν, των

Υγειονομικών Συλλόγων που όλοι έχουν καλή διάθεση σε αυτό, να εργαστούμε ο κάθε ένας ξεχωριστά για την κινητοποίηση που δεν είναι κινητοποίηση ούτε του Ρηγάκη, ούτε του Ρίζου, ούτε του Καλιαμπάκου, ούτε του Πατούλη είναι των γιατρών, να μπορέσουμε να βρούμε το σωσίβιό τους.

Συγχρόνως θεωρώ ότι μαζί και συζητάμε με τα διάφορα επιστημονικά όργανα ΤΕΕ, οικονομικούς, τον Κόλια και όλους εκείνους οι οποίοι σχετίζονται με την επιστημονικότητα και το επιχειρείν, να μπορέσουμε Αγαπητέ Γιάννη που είπες τη φιλοδοξία σου να γεμίσει ένα μεγάλο χώρο, εκείνη τη στιγμή όλοι μαζί για μια ώρα έστω για να δώσουμε ένα μήνυμα.

Αγαπητοί Συνάδελφοι θεωρώ ότι είναι μια πολύ εποικοδομητική συνάντηση και με τους έγκριτους όπως τον κ. Ρωμανιά που θέλω να τον ευχαριστήσω απ' όλους γιατί απέδειξε ότι όταν έπρεπε να αποχωρήσει, όταν κατάλαβε ότι είχαν πάρει στραβό δρόμο, ο κ. Ρωμανιάς ήξερε και το δικαίωμα της παραίτησης. Και εγώ περισσότερο παρά ότι τον αγαπούσα χρόνια γιατί έχει ένα επιστημονικό ρόλο σε αυτό το κομμάτι, τον σέβομαι περισσότερο γιατί ξέρει ότι η καρέκλα είναι προσωρινή, η εκτίμηση είναι παντοτινή κι αυτήν την έχετε τουλάχιστον από μένα και από το χώρο των γιατρών.

Θα έλεγα όμως και οι άλλοι έγκριτοι για να μη μειώσω και τον κ. Μητρόπουλο αλλά επίσης τον κ. Τομπονέρα και θα μου επιτρέψετε να πω και ο κ. Μπαρμπούρης ο οποίος είναι φοροτεχνικός πάνω από 10ετία στον Ιατρικό Σύλλογο, βαθιά γνώστης των προβλημάτων της ιατρικής κοινότητας και τον ευχαριστώ παρουσία όλων, καμιά φορά τον παίρνουμε και τον ξυπνάμε στις αγωνίες που έχουμε και βεβαίως την κ. Παπαευαγγέλου η οποία κι αυτή είναι πολύ έγκριτη μαζί με τη Νομική Υπηρεσία.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι εκτός από αυτήν την πολύ σημαντική ενημέρωση και εκτός από τις νομικές μας παρεμβάσεις και όποιες άλλες επικοινωνιακές αυτό που έχουμε δικαίωμα και υποχρέωση είναι ότι ο καθένας στο χώρο του να αρχίσει να ξυπνάει το γιατρό. Εμείς θα κάνουμε κι άλλο κάλεσμα και το λέω σε όλους εδώ, περισσότερο για να μπορέσουμε να συγκροτήσουμε μαζί και με τους άλλους υγειονομικούς κλάδους αυτήν την κρίσιμη μάζα στην οποία ακούγοντας ότι σήμερα ότι θα κάναμε αυτήν τη συγκέντρωση, ήδη ξέρω πολύ καλά ότι χτες στο Μαξίμου συζητούσαν για τις τροπολογίες των εγκυκλίων, μόνο από το άκουσα ότι αρχίζει αυτή η συγκρότηση.

Θα έλεγα λοιπόν, ότι αυτό που λέμε είναι το εξής, συνεχίζουμε με όλα τα νομικά, δεύτερο, αυτή τη στιγμή ακούσαμε τη συνάδελφο η οποία αποκάλυψε ότι υπάρχουν περιπτώσεις και ξέρετε ότι ένας αγώνας εάν ξεκινήσουμε χίλιοι και μείνουμε δέκα ή μείνουμε εκατό θα είναι ένας ατελέσφορος αγώνας και ίσως κάψουμε και τη δυνατότητα του να αγωνιστούμε δυνατά, δηλαδή, να οργανωθούμε.

Θα έλεγα το να πάμε τη Δευτέρα και να πούμε ότι κλείνουμε σήμερα το ιατρείο μέσα από αυτήν τη συνάντηση, θα έλεγα περισσότερο εξουσιοδοτήστε μας μέσα από το Διοικητικό Συμβούλιο που έχει μια πανσπερμία άποψης με την τάση βεβαίως να τα κλείσουμε αλλά να οργανωθούμε για να τα κλείσουμε. Δεν μου αρέσει να πούμε εύκολα εδώ ότι κλείνουμε τα ιατρεία και να παίρνουν οι δημοσιογράφοι και να λένε: «Τι μπούρδες λένε αυτοί; Είναι όλα ανοικτά ...».

ΚΑΛΛΙΑΤΣΟΣ: (Παρέμβαση εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το όνομά σου το έφερα για να δείξουμε αφενός μεν ότι είμαστε μια οικογένεια, το Διοικητικό Συμβούλιο, δεν νομίζω ότι σου έκανα ερώτημα, αλλά και συγχρόνως το να πούμε να μην πληρώσει κανείς σήμερα σε αυτήν εδώ την αίθουσα και αύριο κάποιοι οι οποίοι δεν θα πληρώσουν, διότι αυτό συνέβη και σε αυτοδιοικητικές διαδικασίες. Δεν είχε πάρει ο υπηρεσιακός παράγοντας να κάνει κατάσχεση λογαριασμών αλλά εάν δεν το έκανε θα έκανε παράβαση καθήκοντος. Τι έκανε; Κατάσχεση στους λογαριασμούς.

Εάν, λοιπόν, βγάλω σήμερα από εδώ να μην πληρώσει κανείς και ο ασφαλιστικός φορέας κάνει κατάσχεση του λογαριασμού και αύριο πει ότι: «Εγώ είχα 120 δόσεις στην Εφορία ή είχα πάρει ένα σπίτι και είπε ο Σύλλογός μου να κάνω αυτό...» θα έχει δίκιο να μου βαρέσει και μία στα αυτιά;

ΚΑΛΛΙΑΤΣΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν θα έχει δίκιο. Κάποιοι και στον ΕΟΠΥΥ έκαναν αγώνα και κάποιοι υπογράψανε μυστικά συμβάσεις με τον ΕΟΠΥΥ. Οι ίδιοι άνθρωποι δεν θα έχουν δίκιο να επιτεθούν στον Πατούλη, στον Καλιαμπάκο, στον Πατσουράκο. Αν περιμένουν από τον Πατούλη, τον Καλιαμπάκο και τον Πατσουράκο να τους δώσει εξαχρονής εγγύησης με επιστροφή ανταλλακτικών, την πατήσαμε. Να καθίσουμε εδώ πέρα, να κάνουμε τη θεραπεία μας και να πούμε ότι κάνουμε θεραπεία.

(Παρεμβάσεις εκτός μικροφώνου)

ΜΠΙΛΙΡΑΚΗΣ: Χωρίς να θέλω να γίνομαι αγενής σαν Αντιπρόεδρος του Συλλόγου νομίζω ότι πρέπει να αφήσουμε τον Πρόεδρο να ολοκληρώσει, να μην το διακόπτουμε, είναι θέμα ήθους πιστεύω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η υποχρέωσή μας σε ένα σπίτι που έχουμε κοινό γιατί είτε το θέλουμε, είτε όχι γιατροί είμαστε και έχουμε υποχρέωση να συνθέσουμε την καλύτερη δυνατή άποψη μέσα από κάποιες συνιστώσες. Εδώ, λοιπόν, υπήρξαν απόψεις ότι δεν συμβαίνει τίποτα και γι αυτό δεν ήρθαν κάποιοι, υπήρξαν απόψεις ότι κάτι γίνεται αλλά θα μου το πουν και υπήρχαν απόψεις ότι κάτι γίνεται και θα πάω να ενημερωθώ. Και μέσα σε αυτούς που ενημερώθηκαν υπάρχουν και εδώ διαφορετικότητες, υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι λέμε ότι να μην πληρώσουμε και βλέπουμε τι θα γίνει, ο καθένας ανάλογα σε ποια θέση

βρίσκεται εκκίνησης. Άλλος μπορεί να μην έχει ξεκινήσει, να μην έχει παντρευτεί, άλλος να έχει παιδιά, άλλος να έχει συμπεθεριά.

Εδώ, λοιπόν, πρέπει να συνθέσουμε όχι για κανένα άλλο λόγο, όχι να δούμε ποιος έχει μεγαλύτερη φωνή ή μεγαλύτερη πειθώ αλλά για να γίνει κρίσιμη μάζα η οποία θα ενώσει όλον τον ιατρικό κόσμο ώστε να αντιτάξουμε τη φωνή μας συντεταγμένα απέναντι στη νομοθετική εξουσία που αυτός είναι ο εχθρός μας, πρέπει να το καταλάβουμε. Δεν υπάρχουν εχθροί εδώ μέσα. Εδώ υπάρχουν ευαίσθητοι άνθρωποι που άλλος έχει επιταγές και πρέπει να πληρώσει, ο άλλος έχει τα παιδιά του και ο άλλος έχει υποχρεώσεις.

Πρέπει, λοιπόν, να βρούμε τη συντεταγμένη, τη φόρμουλα και γι αυτό ακριβώς, άκουσα π.χ. να βγούμε όλοι έξω, είναι μία πρόταση, έγινε αυτή η πρόταση αλλά αυτή η πρόταση για να γίνει θέλει μεγάλη οργάνωση για να βγεις έξω και να την πεις, διότι αν πάρουμε πέντε πούλμαν και είμαι εγώ και ο οδηγός, θα πω: «Άντε γεια σου».

Εδώ, λοιπόν, τι είπα; Είπα ότι αυτή τη στιγμή εμείς ήρθαμε με μία εισήγηση, ακούσαμε κάποιους ανθρώπους, οι άνθρωποι αυτοί έχουν τις δικές τους απόψεις και μέσα σε αυτό που κατά την άποψή μου μπορούμε να βγάλουμε όλοι μαζί είναι να οργανωθούμε στους χώρους που υπάρχουμε, που λειτουργούμε, που βρισκόμαστε. Οργανώνουμε και όλους τους Ιατρικούς Συλλόγους, Πειραιά, Πάτρα, Θεσσαλονίκη, τους μεγάλους, συγκροτούμε στις επόμενες 15 ημέρες μία πανιατρική – πανυγειονομική την είπε ο φίλος μου ο Σωτήρης και συμφωνώ.

Εδώ ήρθε ο Πρόεδρος των οδοντιάτρων, ήρθε ο Πρόεδρος των φυσικοθεραπευτών κι αυτοί τις ίδιες αγωνίες έχουν. Εκεί θα πρέπει να βρούμε σε μία ημέρα όχι πολύ μακριά, την ίδια ώρα στον ίδιο τρόπο όλοι να βρεθούμε. Δηλαδή, να έρθουν 4 πούλμαν από την Πάτρα, να υπάρχουν οι φυσικοθεραπευτές και εκείνη την ημέρα πράγματι θα οργανωθεί να κλείσουν όλα τα ιατρεία, έτσι πρέπει να γίνει. Δεν μπορεί να λέει: «Έχω μία υποχρέωση θα το ανοίξω λίγο και θα έρθω ...» δεν θα έρθει ποτέ.

Αγαπητοί Συνάδελφοι, εκεί θα υπάρχει η περιφρούρηση μαζί με την ατομική ευθύνη του καθενός μας και βεβαίως θα έλεγα ότι θα οργανωθούμε μετά το πανυγειονομικό μαζί με όλους τους επιστήμονες σε ένα μήνα από σήμερα όπου θα κάνουμε κάτι κοινό αλλά αυτό θα αρχίσει σαν ρόδα να τσουλάει και να γίνεται τσουνάμι αν εργαστούμε πραγματικά. Και εκεί, λοιπόν, όλοι μαζί θα πάρουμε τη μεγάλη απόφαση η οποία θα λέει: Κύριοι, κάνετε μία νομοθετική πρόταση αναλογιστική μελέτη έχετε; Δηλαδή, λέτε ότι θα μας σφάξετε, θα μας πιείτε και το αίμα και θα πάρουμε τα Ασφαλιστικά Ταμεία. Έχετε κάνει αναλογιστική μελέτη ότι αυτό όπως μας πάτε θα είναι το υγιές; Αν φύγουν οι γιατροί έξω, αν φύγουν όλοι οι επαγγελματίες και κλείσουν από πού θα βγει το εισόδημα ανεξάρτητα από αυτό που θα εισπράττεις;

Ακούστηκε και μία ακραία περίπτωση που εγώ δεν την πήρα σαν τόσο ακραία, ακόμα και η Υπουργός έχει τεράστιες ευθύνες. Δεν μπορεί μία Υπουργός να παίρνει στις πλάτες της ολόκληρο τον ελληνικό λαό στο επίπεδο ακόμα και της εκτέλεσης των αποφάσεων. Εάν βουλιάξει ο ασφαλιστικός φορέας και κλείσουν εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρήσεις αυτοαπασχολούμενοι, αυτή δεν θα φέρνει καμία ευθύνη; Δηλαδή, θα είναι αμόλυπτη όπως ήταν πριν αναλάβει το Υπουργείο; Δεν θα είναι ο εκτελεστικός ηθικός υπεύθυνος για αυτό το οποίο θα έχει γίνει; Με τέτοιες κινήσεις κύριοι θα έρθουμε εδώ και θα είμαστε σύσσωμοι σε μία διαδικασία.

Και κλείνω, εμένα η βούλησή μου είναι ότι, εφόσον δεν έγιναν σοβαρές μελέτες και απ' ότι αντιλαμβανόμαστε θα βουλιάξει το Ταμείο, θα ήταν η άποψή μου να μην πληρώσει κανείς τον ασφαλιστικό φορέα και αυτό θα ήταν το μέγιστο της αντίδρασης. Αυτό όμως που ακούγεται ωραία στα αυτιά, εμένα μου αρέσει και το γουστάρω κιόλας γιατί αυτοί έχουν και την υγεία και ασφαλισμένοι είναι και τσεπάτοι και άμα δείτε τα πόθεν αίσχος έχουν και έξω λεφτά, είναι μια χαρά έχουν οικονομήσει και αποφασίζουν για μας. Για δέστε πόσοι έχουν στο εξωτερικό λεφτά και μάλιστα είναι και δραχμιστές γιατί άμα γίνει δραχμή θα είναι καλύτεροι.

Κύριοι, θεωρώ ότι η σημερινή ημέρα έχει μία δική της ιστορία, είναι μία ιστορική μέρα παρά το ότι είχε το επιστημονικό της κομμάτι, είχε τη γνώση, θεωρώ ότι έχει και μία έναρξη, την έναρξη του αγώνα ο οποίος αγώνας πρέπει να είναι ο σημαδιακός Φεβρουάριος του 2017 που θα μένει στη σκέψη μας και θα είναι η επανάσταση των επιστημόνων, της υγείας και όλων των υπολοίπων.

Μαζί όλοι μπορούμε να τα καταφέρουμε και για αυτό ακριβώς σας προκαλώ και σας προσκαλώ συγχρόνως.